

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacræ Scripturæ, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiæ Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput VI. Restitutio Confessariis imputanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](#)

nem rejicit, aitque, Clericos excommunicatos absolute lucrari non posse fructus neque post solutionem, quos excommunicationis tempore perceperunt. Ante Panormitanum idem docere Glossa, Hostiensis, & Innocentius III. Igino ex horum Doctorum sententia fructus in excommunicatione perceptos tenentur restituere.

Beneficiarii, qui consanguineis quidem sibi nihil tribuunt, sed pecuniam congregant, & in arca condunt, bona pauperum detinent, sed dantque praesferunt avaritiam, indignam omnino Ecclesiæ ministris, qui in Cœlis tantum debent sibi thesaurizare, ibique eleemosynis amicos sibi parare, Si ex hac avaritia pauperum necessitatibus non subveniunt, graviter profecti peccant, & quæ collegunt, tenentur restituere. Verum si ex parsimonia pecuniam colligunt, timere tamen semper debent, ne peccent; collectaque ab ipsis pecunia est veluti domesticus dæmon, qui crudelius ac formidabilius eorum animam possidet, quam corpus posset possidere.

C A P U T VI.

Restitutio Confessariis imputanda.

Valde interest, ut norint Confessarii, quando sibi restituendi onus incumbat; hoc enim pacto pœnitentes restitutioni obnoxios de restitutionis onere diligentius admonebunt.

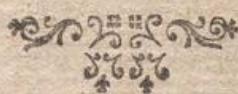
Quando ex malitia, ex metu, aut ex culpabili ignorantia pœnitentes suos de onere restituend

mendi, quod illis incumbit, non admonent Confessarii; tunc ipsis restitutio sunt obnoxii, quia eorum silentium alieni damni est causa. Hæc doctorum plurium Casuistarum est sententia, quam ego libenter amplector non modo pro Confessariis, qui ex officio confessiones audiunt, sicut Episcopi & Parochi, verum etiam pro aliis quibuscumque. Nam in Sacramenti penitentiae administratione Confessarii sunt quasi medici & judices: tamquam medici & gris pénitentibus ea remedia debent porrigere, quæ ad spiritus sanitatem obtinendam sunt necessaria; tamquam judices veram sententiam debent pronunciare, & pénitentes ad restitutionem compellere, cui sunt obnoxii. Illos excusare ignorantia non potest; si enim officium suum exequi nesciunt, illud nullatenus debent exercere.

Confessarius, qui ex malitia, ex metu, aut ex culpabili ignorantia pénitentem in aliquo causa restituzione liberum judicarit, quando reverta ad illam tenebatur, aut illi faciendam dixerit, cui non est facienda, restituendi onus in se transfert; quia consilio suo malo damni alterius causa est.

Quod si hoc verum est, quid agere debent Principum Confessarii, qui illos numquam admonent de restituzione subditis facienda, propter damna auctoritate & vi iisdem illata; sed illis blandiuntur, tutaque id facere conscientia posse pronunciant? Respondet perspicue sanctus Augustinus inquiens: *Illud vero fidentissime dixerim, eum, qui pro homine ad hoc intervenit,*

venit, ne male ablata restituat, & qui ad confugientem, quantum honeste potest, ad restituendum non compellit, socium esse fraudis & criminis. Nolentes autem reddere, qua novimur & male absulisse, & unde reddant habere, argimus, increpamus, & detestamur, quosdam clam, quosdam palam, sicut diversitas personarum diversam videtur posse recipere medicinam, & in aliorum perniciem ad majorem insaniam concitari; aliquando etiam, si res magis curanda non impedit, sancti altaris communicatione privamus (epist. 54. ad Macedon.). Quomodo insignis hujus Episcopi praxis cum profano proflus quorundam Confessariorum more poneat convenire, qui Principes restitutioni obnoxios neque arguunt, neque increpant, sed silent; qui non modo penitentes suos male ablata redere detrectantes ab Eucharistia non arcent, rerum ad hanc sumendam hortantur? At evangelicus homo erat sanctus Augustinus, qui potentum faciem non metuebat, & juxta Dei lumen de rebus judicabat. Sæpe penitentes male ablata redderent, si monerentur, adeo, ut ei Confessariorum culpa interdum non peracta restitutione moriantur; atque hoc pacto sive ex pravo metu, sive ex iniqua cupiditate illos in gehennam mittunt, quos ad cœlum manuducere Confessarii debuissent,

SECTIO